

اولین هواپیماربابی در ایران

نخستین هواپیماربابی ایران روز ۳۱ خرداد سال ۴۹ در مسیر تهران-آبادان رخ داد. دو برادر همراه دوستشان هواپیما را ریودند به عراق بردند و توانستند از دولت آن کشور پناهندگی سیاسی بگیرند. یک روز بعد هم هواپیما و مسافران سالم به ایران بازگشتند.

دومین هواپیماربابی هم در مهرماه سال ۴۹ در پرواز تهران-آبادان رخ داد. این بار هواپیما را با سه مرد جوان بودند که خواسته سیاسی داشتند. آنها بعد از بودن هواپیما در آسمان خواستار آزادی ۲۱ نفر از همفکرانشان از زندان شدند اما وقتی به نتیجه نرسیدند، هواپیما را به عراق بردند و آنجا پناهندگی سیاسی گرفتند. یک ماه بعد از بودن هواپیمای مسیر تهران-آبادان، این بار ۹ نفر از مسافران پرواز دبی به بندرعباس تصمیم گرفتند هواپیما را بدزدند و به کشوری دیگر ببرند. آنها در میانه راه، نقشه خود را عملی کردند و موفق شدند کنترل هواپیما را به دست بگیرند. هواپیماربابان ابتدا هواپیما را به دوحه قطر بردند اما به آنها اجازه داده نشد در این کشور بمانند. آنها ناچار هواپیما را به عراق بردند و امیدوار بودند مثل دو رباینده قبلی در این کشور ماندگار شوند. اما دولت عراق همه ربایندگان را دستگیر و تحویل ایران داد تا این ربایش ناموفق شود. ربایندگان به حبس طولانی مدت محکوم شدند.

ربایش ناکام پرواز تهران به شیراز

چهار نفری سوار پرواز تهران به شیراز شدند تا نقشه خود را عملی کنند. ساعت ۱۱ صبح ۲۱ شهریور سال ۶۳ بود که هواپیما پروازش را آغاز کرد. هنوز هواپیمای بوئینگ به کاشان نرسیده بود که چهار مرد جوان نقشه خود را کلید زدند اما چند دقیقه بعد گارد پرواز وارد عمل شد و با مجروح کردن دو هواپیماربا، همه آنها را دستگیر کرد. هواپیما در اصفهان فرود اضطراری کرد و چهار رباینده ناکام، تحویل نیروهای امنیتی شدند. این افراد اعتراف کردند وابسته به گروهک تروریستی مجاهدین خلق بودند و قصد داشتند با بودن هواپیما، آن را به عراق یا کشوری اروپایی منتقل کنند که خیلی زود خلع سلاح و دستگیر شدند.

ربودن هواپیما از ایران تا سرزمین های اشغالی

۲۸ شهریور سال ۷۴ ساعت ۹ صبح هواپیمای کیش ایر از تهران پروازش را به سمت کیش شروع کرد. در میانه پرواز، مهماندار ۳۶ ساله پرواز اقدام به ربودن هواپیما با ۱۷۷ مسافر و خدمه کرد. او ابتدا از عربستان درخواست کرد در این کشور هواپیما فرود بیاید اما مسوولان این کشور قبول نکردند. هواپیما را که قصد داشت هواپیما را به اروپا ببرد، نتوانست حتی در اردن اجازه فرود بگیرد به همین دلیل تصمیم گرفت هواپیما را به سمت سرزمین های اشغالی رژیم صهیونیستی ببرد و در یک فرودگاه نظامی این کشور به زمین نشست.

ماجرای جنجالی ترین هواپیماربابی ایران

صحنه ای از فیلم «ارتقا پست»

هواپیمای پاک ۴۰، روز ۲۳ آذر سال ۷۹ از روی باند فرودگاه اهواز بلند شد تا به بندرعباس برسد. خالد و همه فامیلش در پرواز بودند و خوشحال که به بندرعباس می روند. به جز شهرام، فرهنگ و همسر دوم خالد کسی نمی دانست قرار است چه اتفاقی رخ دهد. ۲۰ دقیقه از پرواز که گذشت خالد، سلاح را از همسرش گرفت و خبر از بودن هواپیما داد. با افشای این ماجرا، ۱۴ نفر از اعضای خانواده او شروع کردند به آرام کردن مسافران و بستن دست و پای دو مهماندار مرد و قرار شد هواپیما برای سوختگیری به دبی برود و از آنجا عازم اروپا شود.

۱۳۰ مسافر هواپیما همه نگران بودند.

خالد آنها را آرام و ادعا کرد هر که نمی خواهد به اروپا بیاید می تواند در دبی از هواپیما پیاده شود. دقایقی بعد ماموران امنیت پرواز وارد عمل شدند و خالد را مجروح کردند. برادر خالد یکی از ماموران امنیتی را مجروح کرد اما به خاطر این که گلوله ای به قسمت حساس هواپیما خورده بود موتور هواپیما از کار افتاد و هواپیما در جزیره ای بین بندرعباس و دبی فرود اضطراری کرد و هواپیمارباها دستگیر شدند. چهار هواپیماربا ابتدا به اعدام، بعد به حبس ابد و در نهایت بعد از ۲۰ سال از زندان آزاد شدند.

ربودن هواپیما با کمک جنگنده های عراقی

یکی از هواپیماربابی های پر سرو صدا که حتی در فیلم اخراجی ها به آن اشاره شد ششم شهریور سال ۶۳ رخ داد. هواپیما از دبی به شیراز رسیده و قرار بود از آنجا به تهران بیاید. هواپیما تا از فرودگاه دور شد دختر و پسری با تهدید اسلحه و بمب هواپیما را ربودند و به سمت کویت هدایت کردند. مسوولان آن کشور اجازه ندادند هواپیما در فرودگاه این کشور فرود بیاید. دختر و پسر هواپیماربا، هواپیما را به سمت عراق هدایت کردند و با اسکورت و تهدید دو جنگنده عراق هواپیما در پایگاهی نظامی فرود آمد. مسافران حاضر به ماندن در آن کشور نشدند و عراق مجبور شد آنها را به ایران بازگرداند. دو سال بعد از پایان جنگ، هواپیمای ربوده شده از سوی عراق به ایران تحویل داده شد.

مجازات هواپیماربابی

هواپیماربابی در دنیا جزو جرایمی محسوب می شود که دارای بالاترین مجازات هاست. در حوزه هواپیمایی و جرایم آن سه کنوانسیون لاهه، مونترال و توکیو وجود دارد که اگر چه هیچ کدام آنها، قانون برخورد محسوب نمی شوند اما نقشه راه برخورد هستند. در این کنوانسیون ها از دولت ها خواسته شده سخت ترین مجازات ها برای هواپیماربابان در نظر گرفته شود.

در قانون مجازات اسلامی، موضوعی که اهمیت دارد این است که شروع به ارتکاب جرم، همان ارتکاب به جرم تلقی شده و به همان اندازه برایش مجازات در نظر گرفته می شود. در قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۷۵ تعزیرات دو مجازات تخریب هواپیما یا تاسیسات آن و جرم تهدید به بمبگذاری در هواپیما در نظر گرفته شده است. اگر افرادی بخواهند هواپیمای آماده پرواز را از اختیار مسوولان خارج و اختیار آن را به دست آورند به سه تا ۱۵ سال حبس محکوم می شوند. همچنین اگر افراد در حین ارتکاب جرم اقدام به ضرب و جرح و مضروب کردن کادر پرواز یا مسافران کنند به حداکثر مجازات تعیین شده محکوم می شوند. براساس قانون، اگر متهم یا متهمان با اقرار دادن وسایلی در پرواز موجبات مرگ فردی در داخل پرواز را فراهم کنند، به اعدام محکوم خواهند شد. مرجع قانونی در اظهار نظر فنی در مورد اخلال در پرواز یا امنیت پرواز سازمان هواپیمایی کشوری است و این جرایم فقط در تهران مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت.

نخستین هواپیماربابی

ایران روز ۳۱ خرداد سال

۴۹ در مسیر تهران

آبادان رخ داد. دو برادر

به همراه دوستشان

هواپیما را ربوده و به

عراق بردند و توانستند

از دولت آن کشور

پناهندگی سیاسی

بگیرند

